

2. Meditatio

Отці Церкви говорили, що Слово має нескінченну кількість значень. Виходячи з розуміння Самого Бога, Котрий є нескінченний, тому і Слово має всі Його атрибути. Ніхто не має права сказати, що вже вичерпав і відомо остаточне значення, адже кожний черпає згідно своєї здатності і міри.

Здатність черпати лежить в основі медитації. Прикладом правдивої постави роздумування над Словом є Пресвята Діва Марія. Тричі в Євангелії Лука (1,29; 2,19; 2,51) підкреслює, що Вона не розуміла всього, покірно збирала, «вкидала до свого серця», вжите дієсл. *symbalein*. Тобто приймала Слово до глибини свого єства. У своїй сутності, медитація не є теоретичним дослідженням чи виключно розумуванням.

Фази медитації

Фаза збирання

meletan, дієсл. *meletao* – означає "видобувати, височувати мед"

Шукання поживи там, де її можна знайти. Паралельні фрагменти, однаково вжиті слова. Збирання, як манни на сьогодні і згідно здатності засвоїти. Слово ніби обстукується, летять іскри і треба зібрати все, що вдалося видобути.

Фаза розважання – RUMINATIO

Коли все жниво зібране, надходить хвиля замкнення у власній келії і оброблення зібраної поживи.

Взаємопроникнення всіх слів, читання звечора, щоб застати вранці слово вже в нас змелене. Слово росте саме з себе, чи спимо ми, чи чимось займаємось.

Фаза порівняння

Увага і сердечне чування, щоб ніхто нам не викрав Слова.

Постава, яку Отці Церкви називали *synkrisis*, *krinein* – розділення, пересівання Слова. Боже Слово в такій атмосфері любові нашого серця, немов розпалюється, як в печі, і дає нам ясне світло. Стає, ніби гарячий, світлий меч, що розділяє, прошиває нас (Посл. Ап. Павла до Євр. 4:12).

Від тієї миті, людина вже не може лишатися в спокої. Слово стало в ній вогнем палаючим. Тільки після такого "горіння", *meditatio* переходить в *oratio*.